

DİKİLİ BELEDİYE'SİNDE SAĞLIK HİZMETLERİ

Osman ÖZGÜVEN*

Demokratik bir ortamda insanca ve sağlıklı yaşam hakkı tüm bireylerin en başta gelen hakkıdır.

İnsanlarımızın; hak ve özgürlüklerini savunabilmeleri ve kullanabilmeleri de sağlıklı yaşamlarına bağlıdır.

Yerel yönetimler demokrasilerin vazgeçilmez koşuludur. Yerinden yönetim devamlı savunulan, önemi her zaman belirtilen ancak bir türlü söylediklerimizi uygulamada pratiğe yansıtamadığımız yönetim birimleridir.

Yerel yönetimler her zaman su getiren, kanal yapan, yol yapan, vergi toplayan kurumlar olarak görüldü. Ancak son yıllardaki Belediyecilik anlayışının getirdiği değişimlerle sağlık, kültür, eğitim konuları Belediyelerimizin önde gelen çalışmalarını oluşturdu. Ve de çok başarılı çalışmalar yapıldı.

Ülke politikalarımız'da incelediğimiz de her dönemde değişen sistemler kişilerin kendi görüşlerine göre belirlendi. Örneğin Eğitim, Sağlık politikalarımız ulus çıkarları gözetilmeksizin sermayenin istediği kişisel çıkarlar gözetilerek yönlendirildi. Hiç kuşku yok ki sistemin çarkları toplumsal olmaktan uzak kaldı.

Günümüz iktidarlarının bakışı da bu şekilde devam ediyor. Ancak bir olguyu belirtmek gerekir; Yerel yönetimlerde sağlık sorunları bu gün devletin sağlığa bakışından çok farklı. Devlet işleyişini ele aldığımızda sağlık harcamalarına ayrılan payın cılızlığını hemen görüyoruz. Bu günkü sağlık anlayışının her insana parası kadar sağlık olduğunu görüyoruz. Küçük yerleşim birimlerinde Sağlık Ocaklarındaki çok sayıdaki doktorun ne yaptıklarını araştırdığımızda acı gerçekleri görebiliriz. Donanımsız, boş, soğuk, temiz olmayan yerlerde sağlık arayanların da durumu düşündürücüdür. Çok sağlık ocağında tansiyon aleti bulmak bile güç... Laboratuvar yok. Gerekli olan tıbbi tahliller yapılamıyor. Acil hastalar başka yörelere gönderilirken yakıtı olmayan araçlara yakıt alınmıyor. Yahut araçlara Şoför bulunmuyor.

Ekonomik olarak yaşamlarını sürdüremiyen Doktorlar özel olarak çalışmaya zorlanıyor.

Sağlık ve ilgili öyle çok yasa çıkarılmış ki, hangisini uygulayacağını bilen yok. Aslında ülkemizde uygulanmakta olan sağlık politikasını (politikasızlığını) somut olarak saptamak gerekir. Bilim adamı değerli insan Nusret FİŞEK, bu durumu bir üçgene benzetmekteydi. Üçgenin bir köşesinde Doktor, bir köşesinde eczacı, bir köşesinde hasta bulunmakta. Ülkemiz insanı, hastalanarak doktora gider, reçe-

tesini alır, eczaneye gider ilacını alır. Hasta hekim arasındaki ilişkiyi hem muayene açısından, hemde ilaç açısından paraya dayandıran bu sistemi sosyal devlet anlayışıyla bağdaştırabilmek olanaklı değildir. Dünya'nın hiç bir yerinde bireylerin tek tek sağlığını amaçlı olarak oluşturulmuş bir sağlık politikası yoktur.

Sağlık politikaları ve buna uygun olarak çıkarılacak yasalarda, teke tek bireylerin sağlığı yerine, bireylerin oluşturduğu toplumun sağlık sorunlarını çözmeyi hedeflemek gerektiği açıktır.

Amaç; kişileri hastalandıktan sonra tedavi yerine, hasta olmamalarını sağlayıcı önlemleri almaktır. Çünkü bir toplumdaki en önemli hastalık, en çok görülen hastalıktır. Az görülen ama daha öldürücü olan hastalıklar birey açısından çok önemli olabilir ancak toplumsal açıdan önemli değildir.

Ülkemizde yürütülen sağlık politikaları tamamen işletmecilik anlayışına yönelmiştir. Zaman zaman politikacıların iyileştirme adı altında yaptığı çalışmalar da aslında şirketleşmeye / özelleşmeye çanak tutucu olmuştur. Hekim kendi yaşam düzeyini iyileştiremediği için özel muayenehane kurmayı amaçlamıştır. Sağlık birimlerine gelen hasta çeşitli nedenlerle özel muayenehanelere yöneltilmiştir.

Resmi kurumlar yerine özel kurumlardaki gelişmeler hastaları tüm ekonomik zorluklara karşın özele sevk etmektedir. Paran kadar sağlık anlayışı her geçen gün biraz daha belirginleşmektedir. Eczanelerde standartları uygun olmayan ucuz ilaçlar satılması yasallaştırılmaktadır.

Dikili Sağlık Ocağı ile Dikili Belediyesi Sağlık Merkezini karşılaştığımızda 1 Biyolog 1 Doktor ve bir röntgeni ile Belediyede verilen hizmet, Sağlık Ocağından çok fazladır. Her türlü tıbbi tahlil Belediye Sağlık Merkezinde yapılırken; Sağlık Ocağında doktorlar kendi aletlerini getirmemişlerse tansiyon aleti bulmak güçtür.

Belediyeler yerinden yönetimin en belirgin örnekleridir. Bu nedenle Halk Sağlığı konusu da uzaktan kumandalı olmak yerine Yerel Yönetimlerce yürütülmelidir. Küçük birimlerde Sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesi çok önemlidir. Bu da Yerel Yönetimlerin konuya eğilmeleri ile sağlanacaktır. Ayrıca Hekimlerimizin yaşam düzeyi geliştirilerek özel çalışmalarına izin verilmemelidir.

İnsan sağlığı meta haline getirildiği sürece binlerce insan kendi kendini kandırmanın farkına varmadan yeşil kart peşinde koşacak ve yeşil kart çıkarıncaya kadar sağlığını kaybedecektir.

* Dikili Belediye Başkanı